

El rei dels verns

Poema de Goethe, Der Erlkönig (El rei dels elfs)

amb traducció de Miquel Desclot.

Qui cavalca en el vent, tard de la nit?
És el pare, al galop, amb el petit;
en braços l'agombola contra el cor,
per guardar-lo del fred l'estreny ben fort.

–Per què t'amagues, fill, com espantat?
–¿Pare, pare, no el veus, aquí, al costat,
el Rei dels Verns, amb corona i mantell?
–És la boira, fill meu, que fa castell.

–Vine, bonic, no tinguis por de mi!
Sabem uns jocs encisadors, aquí;
a la riba les flors s'obren roents,
la mare té unes robes refulgents.

–Pare, pare, de veres no sents res?
No saps, el Rei dels Verns, què m'ha promès?
–Assossega, fill meu, tant frenesí:
és el vent, que les fulles fa estremir.

–No vols acompanyar-me, dolç infant?
Les meves filles et festejaran;
elles, que a la nit menen balls rodons,
et bressaran amb danses i cançons.

–Pare meu, pare meu, ¿no les veus, no,
les seves filles entre la foscor?
–Fill meu, fill meu, ben clarament ho veig:
són uns salzes grisencs que mou l'oreig.

–T'estimo, el teu esguard em té embruixat;
vindràs per força, si no vols de grat.
–Pare, pare, m'agafa, ja em té pres!
El Rei dels Verns m'ha fet un mal encès!–

El pare, esgarriat, va cavalcant
–als braços li gemega el pobre infant–
i fins que arriba a casa fa el cor fort:
entre els seus braços, l'infant era mort.

Johann Wolfgang von Goethe, GOETHE,
J. W. Poesies. A cura de Miquel Desclot.
Barcelona: Proa, 2000, p. 124-125.

Versió de Franz Schubert.
Versió musical en català de Roger Mas.